

ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
- ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ -

14 -12- 2006

ПРИМЉЕНО

Кж. I. p. з. 1/06

Врховни суд Србије у Београду, у Већу за ратне злочине састављеном од дија: Јанка Лазаревића, председника већа, Николе Латиновића, Слободана Газиводе, Драгомира Милојевића и Соње Манојловић, чланова већа, са саветником Свјетланом Николић, записничарем, у кривичном предмету оптуженог Мирољуба Вујовића и др., због кривичног дела ратни злочин против ратних заробљеника из члана 144. КЗ СРЈ у вези члана 22. КЗ СРЈ, решавајући о жалбама: Тужиоца за ратне злочине у Београду, оптуженог Мирољуба Вујовића и његових бранилаца, адвоката Ненада Петрушића и Милана Заклана, браниоца оптуженог Станка Вујановића, адвоката Мирослава Перковића, оптуженог Милана Ланчужанина и његових бранилаца, адвоката – Слободана Батрићевића, Ђорђа Мамуле, Ђорђа Калања, Милана Станића, Саве Штрпца, оптуженог Јовице Перића и његовог браниоца, адвоката Зорана Јеврића, оптуженог Ивана Атанасијевића и његовог браниоца адвоката Војислава Вукотића, оптуженог Предрага Маџарца и његовог браниоца адвоката Славка Переског, оптуженог Милана Војновића и његовог браниоца адвоката Милана Вујина, оптуженог Предрага Милојевића и његових бранилаца, адвоката – Милана Станића, Ђорђа Калања, Ђорђа Мамуле, Снежане Ковачевић, Саве Штрпца, оптуженог Вује Златара и његових бранилаца Рајка Јелушића и Владимира Ђурђевића, браниоца оптуженог Горана Мугоше, адвоката Илије Радуловића, оптуженог Ђорђа Шошића и његовог браниоца, адвоката Владимира Бељанског, оптуженог Мирослава Ђанковића и његовог браниоца, адвоката Рајка Јелушића, оптуженог Предрага Драговића и његових бранилаца, адвоката Ђорђа Мамуле, Ђорђа Калања, Милана Станића, Љубомира Апро, Зорана Перовића и браниоца оптужене Наде Калабе, адвоката Мирослава Перковића - изјављеним против пресуде Округног суда у Београду – Веће за ратне злочине К.В. 1/2003 од 12.12.2005. године, после седнице већа која је одржана у смислу члана 375. ЗКП дана: 25.9, 26.9, 27.9, 28.9, и 29.9.2006. године у присуству заменика тужиоца за ратне злочине Душана Кнежевића, оптужених Мирољуба Вујовића, Станка Вујановића, Милана Ланчужанина, Јовице Перића, Ивана Атанасијевића, Предрага Маџарца, Предрага Милојевића, Вује Златара, Ђорђа Шошића, Мирослава Ђанковића, Предрага Драговића, Наде Калабе и Горана Мугоше, који је био присутан само дана 25.9.2006. године, те њихових бранилаца адвоката: Милана Вујина, Маре Филиповић, Милана Заклана, Мирослава Перковића, Ђорђа Калања, Зорана Јеврић, Војислава Вукотића, Славка Переског, Рајка Јелушића, Владимира Ђурђевића, Зорана Перовића, Ђорђа Дозета, Милана Станића, Владимира Бељанског, Слободана Батрићевића, Милана Заклана, Снежане Ковачевић – након већања и гласања дана – 18.10.2006. донео је:

РЕШЕЊЕ

УВАЖАВАЊЕМ жалби Тужиоца за ратне злочине у Београду, оптужених Мирољуба Вујовића, Милана Ланчужанина, Перице Јовића, Ивана Атанасијевића, Предрага Маџарца, Милана Војновића, Предрага Милојевића, Вује Златара, Ђорђа Шошића, Мирослава Ђанковића, Предрага Драговића и њихових бранилаца и бранилаца оптужених Станка Вујановића, Горана Мугоше и

Наде Калабе, УКИДА СЕ пресуда Окружног суда у Београду, Веће за ратне злочине К.В. 1/2003 од 12.12.2005. године у осуђујућем и ослобађајућем делу и предмет враћа првостепеном суду на поновно суђење.

Према оптуженима Мирољубу Вујовићу, Станку Вујановићу, Милану Ланчужанину, Јовици Перићу, Ивану Атанасијевићу, Предрагу Маџарацу, Милану Војновићу, Предрагу Милојевићу, Вуји Златару, Ђорђе Шошићу, Мирославу Ђанковићу, Предрагу Драговићу и Нади Калаби ПРОДУЖАВА СЕ притвор до даље одлуке суда.

Образложење

Пресудом Окружног суда у Београду Веће за ратне злочине К. В. 1/2003 од 12.12.2005. године оглашени су кривим оптужени: Мирољуб Вујовић, Станко Вујановић, Милан Ланчужанин, Јовица Перић, Иван Атанасијевић, Предраг Маџарац, Милан Војновић, Предраг Милојевић, Вујо Златар, Горан Мугоша, Ђорђе Шошић, Мирослав Ђанковић, Предраг Драговић и Нада Калаба, због кривичног дела ратни злочин против ратних заробљеника из члана 144. КЗ СРЈ у вези члана 22. КЗ СРЈ, па су осуђени и то: оптужени Мирољуб Вујовић, Станко Вујановић, Милан Ланчужанин, Предраг Милојевић, Предраг Драговић, Иван Атанасијевић, Ђорђе Шошић и Мирослав Ђанковић на казне затвора у трајању од по 20 (двадесет) година, оптужени Вујо Златар, Јовица Перић и Милан Војновић на казне затвора у трајању од по 15(петнаест) година, оптужени Предраг Маџарац на казну затвора у трајању од 12 (дванаест) година, оптужени Горан Мугоша на казну затвора у трајању од 5(пет) година и оптужена Нада Калаба на казну затвора у трајању од 9(девет) година.

У смислу одредбе члана 50. ОКЗ оптуженима је у изречене казне затвора урачуно и време проведено у притвору и то у периоду од дана лишења слободе па до правноснажности пресуде, а најдуже до истека рокова прописаних у ставу 3. и 4. члана 146. ЗКП.

На основу одредбе члана 196. став 1. и члана 193. став 2. ЗКП, оптужени су обавезани да суду исплате на име судског паушала и то: оптужени Вујовић, Вујановић, и Ланчужанин износ од по 15.000,00 динара, оптужени Милојевић, Златар, Ђанковић и Драговић, износ од по 10.000,00 динара, а оптужени Перић, Атанасијевић, Маџарац, Војновић, Мугоша, Шошић и Калаба износ од по 5.000,00 динара, те сви оптужени, солидарно, на име трошкова кривичног поступка износ од 862.714,00 (440.018,00) динара, а оптужени Атанасијевић и Златар, по истом основу и самостално још, оптужени Атанасијевић износ од 56.000,00 динара, а оптужени Златар износ од 94.510,00 динара, све то у року од 30 дана под претњом принудне наплате.

Истом пресудом оптужени Марко Љубоја и Слободан Катић на основу члана 355. тачка 3. ЗКП, ослобођени су од оптужбе да су извршили кривично дело ратни злочин против ратних заробљеника из члана 144. КЗ СРЈ у

вези члана 22. КЗ СРЈ; одлучено је да трошкови поступка у овом делу падају на терет буџетских средстава суда.

На основу члана 206. став 3. ЗКП, оштећени су упућени на парницу ради остваривања имовинскоправних захтева.

Против наведене пресуде изјавили су жалбе:

- Тужилац за ратне злочине у Београду под тачком 1. у односу на ослобађајући део пресуде за оптуженог Марка Љубоју и Слободана Катића, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП у вези члана 367. тачка 1. ЗКП, погрешно утврђеног чињеничног стања из члана 370. став 1. у вези члана 367. тачка 3. ЗКП, повреде кривичног закона из члана 369. тачка 4. у вези члана 367. тачка 2. ЗКП, под тачком 2. у односу на осуђујући део пресуде за оптуженог Милана Ланчужанина због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 8. у вези члана 367. тачка 1. ЗКП и погрешно утврђеног чињеничног стања из члана 370. став 1. у вези члана 367. тачка 3. ЗКП и под тачком 3. у односу на осуђујући део пресуде за оптуженог Вују Златара, Јовицу Перића, Милана Војновића, Предрага Маџарца, Горана Мугошу и Наду Калабу, због одлуке о казни из члана 371. став 1. у вези члана 367. тачка 4. ЗКП с предлогом да другостепени суд уважавајући жалбу тужиоца, у ослобађајућем делу у односу на оптужене Љубоја и Катића, пресуду укине сходно члану 389. ЗКП и предмет врати на поновно суђење и одлучивање, а у осуђујућем делу пресуду преиначи сходно члану 391. ЗКП и то у односу на оптуженог Ланчужанина у погледу радње извршења кривичног дела, а у односу на оптужене Златара, Перића, Војновића, Маџарца, Калабу и Мугошу, тако што ће им изрећи казне затвора у дужем временском трајању од изречених;

- оптужени Мирољуб Вујовић, лично, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања с предлогом да се пресуда укине и врати на поновно одлучивање или донесе ослобађајућа пресуда. Жалбом је захтевано да оптужени Мирољуб Вујовић буде позван на седницу већа Врховног суда;

- бранилац оптуженог Мирољуба Вујовића, адвокат Ненад Петрушић, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 8, тачка 10. и тачка 11. ЗКП, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, с предлогом да се пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно расправљање и одлучивање или да се преиначи у смислу навода изнетих у жалби. Захтевано је да о седници већа другостепеног суда буду обавештени бранилац и оптужени;

- бранилац оптуженог Мирољуба Вујовића, адвокат Милан Заклан, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. и члана 368. став 2. ЗКП, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања из члана 367. тачка 3. у вези члана 370. ЗКП, одлуке о казни из члана 367. тачка

4. у вези члана 371. ЗКП, с предлогом да се жалба браниоца уважи, првостепена пресуда укине и предмет врати на поновно одлучивање истом суду. Жалбом је захтевано да о седници већа другостепеног суда буду обавештени оптужени Вујовић Мирољуб и бранилац;

- бранилац оптужених Станка Вујановића и Наде Калабе, адвокат Мирослав Перковић, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о казни, с предлогом да се жалба уважи, првостепена пресуда укине и врати на поновно суђење, односно поступи у складу са одредбом члана 391. став 1. ЗКП, односно преиначи у погледу одлуке о казни изрицањем блажих казни оптуженима. Жалбом је захтевано да о седници већа другостепеног суда буду обавештени бранилац и оптужени;

- оптужени Милан Ланчужанин, лично због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о казни, с предлогом да се жалба усвоји и пресуда преиначи у ослобађајућу тако што ће се оптужени ослободити сваке одговорности, или да се укине и врати на поновно суђење у потпуно измењеном саставу већа, или алтернативно уколико се евентуално утврди његова кривица да му се изрекне блажа казна од оне изречене првостепеном пресудом. Жалбом је захтевано да буде обезбеђено његово присуство на седници већа другостепеног суда;

- бранилац оптуженог Милана Ланчужанина, адвокат Слободан Батрићевић, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона, с предлогом да се првостепена пресуда укине и списи предмета врате на поновно суђење или пак да се оптужени Ланчужанин услед недостатка доказа ослободи од оптужбе на основу члана 355. тачка 3. ЗКП. Захтевано је да о седници већа другостепеног суда буду обавештени бранилац и оптужени;

- бранилац оптужених Милана Ланчужанина, Предрага Милојевића и Предрага Драговића, адвокат Ђорђе Мамула из свих основа предвиђених у члану 367. ЗКП, с предлогом да се жалба уважи, пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење;

- бранилац оптужених Милана Ланчужанина, Предрага Милојевића и Предрага Драговића, адвокат Милан Станић, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 8,10. и 11. и став 2. ЗКП, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде кривичног закона, с предлогом да се пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање, али пред измењеним већем и са предлогом да се према оптуженима укине притвор, те да се одмах пуне на слободу. Захтевано је да о седници већа другостепеног суда буде обавештен бранилац;

- бранилац оптужених Милана Ланчужанина, Предрага Милојевића и Предрага Драговића, адвокат Ђорђе Калањ, због битних повреда одредаба

кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде кривичног закона с предлогом да се пресуда преиначи пошто ће оптужени бити ослобођени од оптужбе због недостатка доказа или да се укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање уз предлог укидања притвора оптуженима. Жалбом је захтевано да о седници већа другостепеног суда буде обавештен бранилац и оптужени;

- бранилац оптужених Милана Ланчужанина и Предрага Милојевића, адвокат Саво Штрбац, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде кривичног закона с предлогом да се првостепена пресуда преиначи тако што ће се оптужени ослободити од оптужбе због недостатка доказа или да се пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање. Предложено је укидање притвора оптуженима, а захтевано да о седници већа другостепеног суда буду обавештени бранилац и оптужени;

- оптужени Јовица Перић, лично из свих законских разлога с предлогом да се пресуда преиначи и оптужени ослободи од оптужбе или да се укине и врати на поновно суђење. Захтевано је да на седници већа другостепеног суда буде позван оптужени;

- бранилац оптуженог Јовице Перића, адвокат Зоран Јеврић, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о казни, с предлогом да се побијана пресуда преиначи у односу на оптуженог Јовицу Перића и исти ослободи од оптужбе из члана 355. тачка 3. ЗКП или да се пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање. Захтевано је да о седници већа другостепеног суда буду обавештени оптужени и бранилац;

- оптужени Иван Атанасијевић, лично због битних повреда одредаба кривичног поступка и погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања, с предлогом да се првостепена пресуда укине и врати на поновно суђење или преиначи тако што ће се оптужени ослободити од оптужбе. Жалбом је захтевано да на седници већа другостепеног суда буде присутан оптужени;

- бранилац оптуженог Ивана Атанасијевића, адвокат Војислав Вукотић, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, с предлогом да се првостепена пресуда укине и предмет врати истом суду на поновни поступак и одлуку или пак да се преиначи у смислу жалбених разлога. Захтевано је да о седници већа другостепеног суда буду обавештени оптужени и бранилац;

- оптужени Предраг Маџарац, лично, без навођења законских разлога за жалбу, али из исте произлази да се подноси по свим основима с предлогом да се пресуда укине или преиначи тако што ће се оптужени ослободити од одговорности. Захтевано је да о седници већа другостепеног суда буде обавештен оптужени;

- бранилац оптуженог Предрага Маџарца, адвокат Славко Перески, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права, с предлогом да се пресуда преиначи тако што ће се оптужени Предраг Маџарац ослободити од оптужбе или да се пресуда укине и предмет врати првостепеном суду ради доношења нове и законите одлуке. Захтевано је да о седници већа другостепеног суда буду обавештени бранилац и оптужени;

- оптужени Милан Војновић, лично без навођења законских разлога с предлогом да буде ослобођен од оптужбе и захтевом да буде позван на седницу већа другостепеног суда;

- бранилац оптуженог Милана Војновића, адвокат Милан Вујин, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о казни, с предлогом да пресуда буде укинута и предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење или да се иста преиначи и оптужени Милан Војновић ослободи од оптужбе или да се иста преиначи и оптуженом изрекне блажа казна. Захтевано је да о седници већа другостепеног суда буду обавештени бранилац и оптужени;

- оптужени Предраг Милојевић, лично због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона, с предлогом да буде ослобођен оптужбе и позван на седницу већа другостепеног суда;

- бранилац оптуженог Предрага Милојевића, адвокат Снежана Ковачевић, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, с предлогом да пресуда буде укинута и предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење или да се преиначи тако што ће се оптужени Предраг Милојевић ослободити од оптужбе за наведено кривично дело. Захтевано је да о седници већа другостепеног суда буду обавештени бранилац и оптужени;

- оптужени Вујо Златар, лично, без навођења законских разлога, али из садржине жалбе произилази да се иста подноси по свим основима, с предлогом да буде ослобођен од одговорности или да се пресуда укине и предмет врати првостепеном суду, али другом већу на поновно одлучивање. Захтевано је да буде позван на седницу другостепеног суда;

- бранилац оптуженог Вује Златара, адвокат Рајко Јелушић, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде кривичног закона, с предлогом да се првостепена пресуда укине и предмет врати на поновно суђење, али пред измењеним већем или да се одржи претрес и донесе пресуда којом се оптужени Вујо Златар, ослобађа од оптужбе сходно одредби члана 355. тачка 3. ЗКП, јер није доказано да је учинио дело за које је оптужен. Захтевано је да о седници већа другостепеног суда буду обавештени бранилац и оптужени;

- бранилац оптуженог Вује Златара, адвокат Владимир Ђурђевић, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде кривичног закона, с предлогом да се побијана пресуда укине и предмет врати на поновно одлучивање или да се преиначи тако што ће се оптужени Вујо Златар ослободити од оптужбе услед недостатка доказа. Захтевано је да о седници већа другостепеног суда буду обавештени бранилац и оптужени;

- бранилац оптуженог Горана Мугоше, адвокат Илија Радуловић, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде кривичног закона, с предлогом да се пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење. Захтевано је да о седници већа другостепеног суда буду обавештени оптужени и бранилац;

- оптужени Ђорђе Шошић лично, без навођења законских разлога, али из садржине жалбе произилази да се пресуда побија по свим основима, с предлогом да буде ослобођен од кривичне одговорности. Жалбом је захтевано да о седници већа другостепеног суда буде обавештен оптужени и његов бранилац адвокат Владимир Бељански;

- бранилац оптуженог Ђорђа Шошића, адвокат Владимир Бељански, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона, погрешне одлуке о кривичној санкцији и трошковима кривичног поступка, с предлогом да се жалба усвоји и побијана пресуда преиначи тако што ће се оптужени Шошић ослободити од оптужбе или блаже казнити или да се пресуда укине и предмет врати на поновно суђење;

- оптужени Мирослав Ђанковић лично, без навођења законских основа, али из садржине произилази да се побија по свим основима истичући да није крив за извршено кривично дело и предлажући да се у том смислу донесе правична одлука;

- бранилац оптуженог Мирослава Ђанковића, адвокат Рајко Јелушић, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона, с предлогом да се првостепена пресуда укине и предмет врати на поновно суђење пред измењеним већем или да се одржи претрес и донесе пресуда којом се оптужени Мирослав Ђанковић, ослобађа од оптужбе сходно одредби члана 355. тачка 3. ЗКП, јер није доказано да је учинио дело за које је оптужен. Жалбом је захтевано да о седници већа другостепеног суда буду обавештени бранилац и оптужени;

- оптужени Предраг Драговић лично, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о казни, с предлогом да се пресуда укине или да се оптужени ослободи од сваке кривичне одговорности. Жалбом је захтевано да о седници већа Врховног суда Србије буду обавештени оптужени;

- бранилац оптуженог Предрага Драговића, адвокат Љубомир Апро, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права и одлуке о казни, с предлогом да се побијана пресуда преиначи и оптужени Предраг Драговић ослободи од оптужбе, или да се жалба усвоји и побијана пресуда преиначи у погледу одлуке о казни и оптуженом Предрагу Драговићу изрекне знатно блажа казна, или да се жалба усвоји, побијана пресуда укине и предмет врати на поновно одлучивање. Захтевано је да о седници већа другостепеног суда буду обавештени оптужени и бранилац;

- бранилац оптуженог Предрага Драговића, адвокат Зоран Перовић, због битних повреда одредаба кривичног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, с предлогом да се побијана пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, а да се на основу члана 389. став 4. ЗКП, оптуженом Предрагу Драговићу притвор укине. Захтевано је да о седници већа другостепеног суда буду обавештени оптужени и бранилац.

Одговор на жалбу Тужилаштва за ратне злочине поднели су:

- бранилац оптуженог Марка Љубоја, адвокат Ђорђе Дозет, с предлогом да се жалба Тужиоца за ратне злочине одбије као неоснована и пресуда у односу на оптуженог Марка Љубоју потврди. Захтевано је да о седници већа другостепеног суда буде обавештен бранилац;

- бранилац оптуженог Слободана Катића, адвокат Александар Бојков, с предлогом да Врховни суд одбије као неосновану жалбу Тужилаштва за ратне злочине и првостепену пресуду у односу на оптуженог Слободана Катића, потврди;

- оптужени Милан Ланчужанин, лично, с предлогом да се жалба Тужиоца за ратне злочине одбије и да се уваже предлози из његове жалбе на првостепену пресуду.

Тужилац за ратне злочине је поднеском Кт.р.з. 3/03 од 04.07.2006. године, предложио да се одбију као неосноване жалбе оптуженог Вујовић Мирољуба, Перић Јовице, Милојевић Предрага, Ланчужанин Милана, Драговић Предрага, Војновић Милана, Атанасијевић Ивана, Ђанковић Мирослава, Златар Вује, Шошић Ђорђа, Маџарац Предрага и њихових бранилаца, као и жалбе бранилаца оптужених Вујановић Станка, Калаба Наде и Мугоша Горана, изјављене против пресуде Окружног суда у Београду – Већа за ратне злочине К.В.1/03 од 12.12.2005. године.

Врховни суд је одржао седницу већа за ратне злочине у смислу члана 375. ЗКП, којој су у данима јавног заседања присуствовали: заменик Тужиоца за ратне злочине Душан Кнежевић, оптужени: Мирољуб Вујовић, Станко Вујановић, Милан Ланчужанин, Јовица Перић, Иван Атанасијевић, Предраг Маџарац, Предраг Милојевић, Вујо Златар, Ђорђе Шошић, Мирослав Ђанковић, Предраг Драговић, Нада Калаба и њихови браниоци адвокати: Милан

Вујин, Мара Филиповић, Милан Заклан, Мирослав Перковић, Ђорђе Калањ, Зоран Јеврић, Војислав Вукотић, Славко Перески, Рајко Јелушић, Владимир Ђурђевић, Зоран Перовић, Ђорђе Дозет, Милан Станић, Владимир Бељански, Слободан Батрићевић, Милан Заклан, Снежана Ковачевић, док је оптужени Горан Мугоша био присутан само дана 25.09.2006. године уз оправдање свог изостанка за наредне дане одржавања седнице. Због болести, седници већа није присуствовао оптужени Милан Војновић, па је бранилац адвокат Мара Филиповић, дана 25.09.2006. године, на седници већа изјавила да одустаје од предлога изнетог у жалби за присуство овог оптуженог. Седници већа нису присуствовали уредно обавештени браниоци: Ненад Петрушић, због службене спречености и заступања оптужених пред судом у Хагу, затим адвокати Илија Радуловић, Љубомир Апро и Саво Штрбац. На седници већа дана 27.09.2006. године заменик Тужиоца за ратне злочине Душан Кнежевић изјавио је да одустаје од жалбе Тужилаштва за ратне злочине Кт.р.з. 4/03 од 08.06.2006. године, само у делу под тачком 2. у односу на оптуженог Милана Ланчужанина. Присутни оптужени и њихови браниоци усмено су изнели своја мишљења и ставове, прилажући овоме суду одговарјуће поднеске, писмене одбране и допуне жалби.

Веће за ратне злочине Врховног суда Србије је свестрано испитало побијану пресуду, размотрило све списе предмета, оценило жалбене наводе и предлоге као и усмена излагања заменика Тужиоца за ратне злочине, оптужених и бранилаца са седнице већа, те после већања и гласања нашао:

Жалбе Тужиоца за ратне злочине, оптужених и њихових бранилаца су основане.

Првостепена пресуда, како у осуђујућем делу тако и ослобађајућем делу, садржи битне повреде одредаба кривичног поступка, на које ће се надаље указати, због којих повреда овај суд, као другостепени, није могао испитати да ли је чињенично стање у ожалбеној пресуди правилно и потпуно утврђено, па стога ни испитати правилност примене кривичног закона и одлуке о казни, те је ожалбена пресуда морала бити укинута у целости.

Испитујући осуђујући део првостепене пресуде, овај суд налази:

У односу на оптуженог Милана Ланчужанина оптужба је прекорачена. Ово стога што је тужилац за Ратне злочине поднеском Кт.р.з. 4/03 од 16.9.2005.године прецизирао оптужницу стављајући овом оптуженом на терет, поред осталог да је критичном приликом заједно са другим оптуженима формирао стрељачке стројеве и из ватреног оружја пуцао у ратне заробљенике и стрељањем их лишио живота. Међутим, првостепени суд је оптуженог Милана Ланчужанина, према изреци ожалбене пресуде, огласио кривим што је као командант добровољачког одреда "Лева суподерица", заједно са оптуженим Мирољубом Вујовићем и Станком Вујановићем, наредио да се врше убиства ратних заробљеника, при чему је из изреке пресуде изоставио његово учешће у радњи пуцања и лишавања живота ратних заробљеника, које радње су му стављене на терет прецизираном оптужницом. Поступивши на тај начин, првостепени суд је прекорачио оптужбу и тиме учинио апсолутно битну повреду одредаба кривичног

поступка из члана 368. став 1. тачка 8.ЗКП, због чега је у односу на овог оптуженог пресуда морала бити укинута, како би се у поновном поступку овај пропуст првостепеног суда отклонио.

Основано се жалбама оптуженог Јовице Перића и његовог браниоца указује да ожалбена пресуда садржи битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 10. ЗКП јер је, ожалбена пресуда заснована и на исказу осумњиченог Јовице Перића датог у УБПОК-у дана 18.4.2003. године, уз за сада недовољне разлоге првостепеног суда да су приликом датог исказа доследно примењене одредбе члана 226. став 9. ЗКП, што уједно представља и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП. Ово стога што је окривљени Јовица Перић на записнику код истражног судије дана 6.6.2003. године детаљно описао своје саслушање у просторијама УБПОК-а, наводећи да он није изабрао браниоца, да не зна да ли је неки бранилац био присутан када је дао ту изјаву, а да не познаје адвоката Милана Вељковића који је према подацима из тог записника био његов бранилац. Тиме је доведена у сумњу валидност записника од 18.4.2003. године, на шта је указивала одбрана овог оптуженог, а првостепени суд пропустио да ове одлучне чињенице провери, одбијајући предлог одбране у том смислу, не дајући разлоге за исти. Како се на овом записнику заснива одлука првостепеног суда у односу на оптуженог Јовицу Перића, то је у односу на њега пресуда морала бити укинута, јер је уз изнето доведена у сумњу и доследна примена члана 6. тачка 3.-ц Европске Конвенције за заштиту људских права и основних слобода.

Стога је нужно да се у поновном поступку у својству сведока саслуша адвокат Милан Вељковић на ове околности, посебно да ли је био присутан током испитивања осумњиченог Јовице Перића и да ли је са оптуженим обавио какав разговор, из кога би се могло закључити да ли је осумњичени Јовица Перић имао сазнање о постављеном браниоцу, а да се у случају потребе изврши њихово суочење. Тек после тога суд ће бити у могућности да да ваљане разлоге у односу на валидност записника од 18.4.2003. године везано за одредбе члана 226. став 9. и члан 5. ЗКП, као и одредбе члана 13. ЗКП, дакле разложно се изјаснити о заснивању своје одлуке на таквом записнику, ценећи поред осталог и чињеницу да је Јовица Перић и у истрази и на главном претресу негирао све што је према поментом записнику изјавио.

Имајући у виду да је Јовица Перић у својству осумњиченог истом приликом теретио и оптужене Мирољуба Вујовића, Станка Вујановића, Ивана Атанасијевића и Милана Војновића за радње које су овим оптуженим стављене на терет, а да се ожалбена пресуда у односу на ове оптужене заснива и на томе записнику као доказу, то су горе констатоване битне повреде одредаба кривичног поступка упутиле овај суд да се и у односу на њих ожалбена пресуда мора укинути.

У жалби браниоца оптуженог Милана Војновића истиче се и то да је суд извео доказ саслушањем сведока сарадника Спасоја Петковића и Боже Латиновића, те сведока Илије Галовића и Радета Бакића, али да ти искази у односу на овог оптуженог нису цењени ни појединачно ни у вези са осталим

доказима, па је на тај начин повређена одредба из члана 352. став 2. ЗКП, што је било од утицаја на законито и правилно пресуђење. Осим тога, да оштећени Фрањо Кожух, Јадранка Јањић, Миле Моћушић и Сандра Гејза не помињу оптуженог Милана Војновића као учесника у неким радњама, па тако ни у радњама стрељања на Грабову, чије исказе у том смислу првостепени суд не образлаже, па тиме и не даје оцену исказа ових доказа, што несумњиво представља битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, јер нема разлога о одлучним чињеницама, због чега је и у односу на овога оптуженог првостепена пресуда морала бити укинута да би се у поновном поступку ови пропусти отклонили.

У односу на оптуженог Ивана Атанасијевића у ожабеној пресуди недостају разлози о томе зашто није прихваћен предлог овог оптуженог и његовог браниоца да се у својству сведока саслуша Мишел Хусник на околности када је овај оптужени од куће кренуо према "Велепромету" и Овчари. Тај пропуст првостепеног суда мора се отклонити у поновном поступку, јер је време боравка овог оптуженог на Грабову од значаја за утврђивање чињенице да ли је овај оптужени убио само једног заробљеника дошавши до овога места увече (како то наводи у својој одбрани), или је на Овчари био цео дан (како истиче сведок сарадник Латиновић).

У односу на оптуженог Предрага Мацарца у првостепеној пресуди су изостали разлози о одлучним чињеницама, а наведени разлози су сасвим нејасни и у знатној мери противречни. Тако се на страни 104. – настављено на страни 105. образложења пресуде цитира само исказ сведока Николе Дукића дат на записнику у истрази 4.11.2003.године да се, седећи на кабини трактора, одвезао са једном "туром" на Грабово, где је у стрељачком воду видео оптуженог Предрага Мацарца, али да није сигуран да ли је и он пуцао, јер није видео ватру из цеви његовог оружја, док је на главном претресу 27.10.2004.године овај сведок навео да неће да грешу да је сигуран да је овај оптужени уопште и био тамо, а када му је предочено шта је претходно изјавио, рекао је да је била велика група људи и да он не зна да ли је овај оптужени био међу оних десет до петнаест лица која су пуцала.

И поред тога, првостепени суд даје разлоге за своје утврђење да је оптужени Предраг Мацарац учествовао у стрељању ратних заробљеника, казујући да је битно то што је сведок Никола Дукић означио овог оптуженог као лице које је било у стрељачком строју, па је стога извео закључак да је овај оптужени налазећи се у стрељачком строју и учествовао у стрељању, што овај суд оцењује као нејасне разлоге, који су без подлоге у изведеним доказима. У поновљеном поступку, првостепени суд ће поново саслушати сведока Николу Дукића, те после брижљиве оцене свих исказа овога сведока дати ваљане разлоге у погледу одлучне чињенице да ли је оптужени Предраг Мацарац учествовао у радњама стрељања и лишавања живота ратних заробљеника.

Такође, у побијаној пресуди нису дати ваљани разлози о томе да је оптужени Миролуб Вујовић у време извршења кривичног дела био командант

територијалне одбране Вуковара а Станко Вујановић заменик команданта територијалне одбране, због чега се и у односу на ове оптужене ожалбена пресуда морала укинути због почињених битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП. Наиме, првостепени суд је на страни 60 и 61 отправка пресуде навео да поменуто својство ових оптужених произилази из исказа сведока сарадника Петковића, сведока Душана Јакшића и других сведока, дајући при томе крајње конфузан и несигуран закључак да су на та командна места ови оптужени постављени или усменом наредбом командатна бригаде Мркшића, коју је Шљиванчанин само пренео, или наредбом Веселина Шљиванчанина коју је касније Миле Мркшић прихватио уз могућност да је по одласку гардијске бригаде такву одлуку формално спровео Радован Стојчић. Суд образлаже исказ сведока Дарка Фота [REDACTED] канцеларији "Велепромета" видео наредбу издату и потписану од стране Мркшића, да је та наредба била стара неколико дана, а да је том наредбом оптужени Мирољуб Вујовић постављен за команданта ТО Вуковар а оптужени Станко Вујановић за заменика команданта. Ради разјашњења ових чињеница, првостепени суд ће у поновном поступку настојати да од војних власти прибави писмену наредбу о којој се изјашњава сведок Дарко Фот, те ће у својству сведока узети изјаву од Мркшића а по потреби и Веселина Шљиванчанина о томе да ли је постојала писмена или усмена наредба којом су ови оптужени постављени на те командне функције у ТО Вуковар, те да ли је таква наредба донета пре или после 20.11.1991.године. Тек после тога првостепени суд ће бити у могућности да да правилне разлоге у погледу ових одлучних чињеница, јер оба оптужена својства за која се терете у својим одбранама негирају.

Основано се у жалби браниоца оптужених Вује Златара и Мирослава Ђанковића, адвоката Рајка Јелушића, указује да побијана пресуда нема разлога о томе зашто није прихваћен предлог браниоца за неуропсихијатријско вештачење сведока сарадника Спасоја Петковића, што такође представља битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП. Ово стога што је сведок сарадник Спасоје Петковић у критично време учествовао, према сопственом казивању, у бројним ратним операцијама, па и критичном приликом, а у то време имао је статус млађег пунолетног лица, па и по налажењу овога суда било је потребно да се од стране стручних лица, психолога и педагога, утврди његова душевна развијеност у склопу календарског узраста, те с тим у вези његова способност запажања, памћења и могућност његовог репродуковања таквих догађаја протеком дужег временског периода, при чињеници да са својством сведока сарадника сходно одредбама ЗКП он има посебну обавезу да казује само истину, а првостепени суд је одбио предлог одбране да се изврши вештачење у томе смислу, о чему није дао одговарајуће разлоге. Стога се за сада не могу прихватити ставови првостепеног суда о ваљаности исказа овог сведока сарадника, тим пре што се само на бази његовог исказа заснива оптужење и осуда у односу на оптужене Вују Златара и Мирослава Ђанковића.

Основано се жалбама бранилаца ових оптужених указује да у односу на оптуженог Вују Златара такође првостепена пресуда не садржи разлоге због чега првостепени суд, имајући у виду да искази вештака др Јанчића и др

Александрића, нису били усаглашени у погледу могућности самосталног кретања овог оптуженог без помагала, није покушао да њихова мишљења усагласи, нити је одредио супер вештачење. Такође, да није дао разлоге о томе зашто нису саслушани лекари ВМА који су оперисали и лечили овог оптуженог, због чега је остало неутврђено да ли је због здравствених проблема оптужени Вујо Златар могао превалити дуги пут и могао бити критичног дана на Овчари, те да ли је могао бити у стрељачком воду и да ли је могао пуцати. Разлози дати у образложењу првостепене пресуде на страни 100 су неприхватљиви, јер по налажењу овога суда стање у списима предмета не указје да су поменута два налаза била усаглашена, па не указује ни на сигуран и разложен закључак да је критичном приликом могао да се самостално креће. Осим изнетог, у пресуди нису дати разлози о томе да ли суд прихвата или не прихвата исказе других бројних сведока који су се изјашњавали о томе да ли су критичног дана на месту догађаја били оптужени Вујо Златар и Мирослав Ђанковић, што све представља битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП. Стога ће у поновном поступку првостепени суд од стране стручног тима вештака затражити одговарајући налаз у односу на сведока срадника Спасоја Петковића, путем судско медицинског одбора ће, сходно одредби члана 123. ЗКП, прибавити мишљење о томе да ли се оптужени Вујо Златар критичном приликом могао кретати, самостално, са или без помагала, да ли је могао улазити у превозна средства, њима се возити на дугим релацијама, без или уз нужну помоћ пратиоца, те да ли је могао без санитарских помагала стајати извесно време у стрељачком строју и предузимати радњу стрељања, које доказе ће брижљиво ценити у склопу осталих изведених доказа, те дати потпуне и аргументоване разлоге које доказе је и из којих разлога прихватио.

Основано се у жалби оптуженог Предрага Драговића и његових бранилаца указује да побијана пресуда у односу на овог оптуженог не садржи разлоге у односу на одлучне чињенице, које се односе на стрељање заробљеника на Грабову и учествовању овог оптуженог у тим радњама као и радњи коју је предузео у шпалиру кроз који су заробљеници пролазили, што такође представља битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, због чега је и у односу на овог оптуженог пресуда морала бити укинута. Наиме, првостепени суд је на страни 103 и 104 образложења пресуде дао разлоге за своје утврђење да је те радње овај оптужени предузео, указујући да на то указује исказ сведока сарадника Спасоја Петковића који је чуо речи оптуженог "порокали смо пичке усташке", јер је оптужени Предраг Драговић то рекао по повратку са Грабова, испред хангара, ценећи да би било неприхватљиво евентуално хвалисање оптуженог Предрага Драговића за тако нешто ако он лично у томе није учествовао. Међутим, по налажењу овога суда таква изјава сведока сарадника Спасоја Петковића, у недостатку било којих других конкретних доказа, за сада не указује довољно да је оптужени Предраг Драговић лично учествовао у радњи стрељања заробљеника. Осим тога, првостепени суд је дао неразумљиве разлоге у погледу одлучне чињенице како је утврдио да се оптужени Предраг Драговић налазио у шпалиру и тукао оштећене, позивајући се при том на исказ сведока сарадника Спасоја Петковића, јер овај не помиње оптуженог Драговића као лице које је он видео у шпалиру. С тим у вези неразумљиви су наводи са стране 90

став 1 образложења пресуде о могућности запажања оптуженог у датим условима од стране сведока сарадника Латинковића и Петковића, при чињеници постојања разлика у њиховим исказима у погледу ових околности, што ће у поновном поступку бити предмет брижљиве оцене првостепеног суда и обавеза да те пропусти отклони.

Жалбама оптуженог Ђорђа Шошића и његовог браниоца адвоката Владимира Бељанског, оптуженог Предрага Милојевића и његових бранилаца, основано се указују да су разлози о одлучним чињеницама о томе да су ови оптужени лишили живота по једног заробљеника, тако што су им ножевима пререзали вратове, противречни материјалним доказима у списима, што представља битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, те је пресуда и у односу на ове оптужене морала бити укинута. Наиме, тврдња сведока сарадника Петковића о радњама оптужених Ђорђа Шошића и Предрага Милојевића није поткрепљена мишљењем комисије вештака судско-медицинске специјалности Института за судску медицину у Новом Саду и вештака професора Тасића. Према њиховом мишљењу, ни за једно есхумирано тело није утврђено да је узрок смрти наступио услед убодно – резних рана на врату, већ да је код 193 обдукована тела узрок смрти стрелна рана, односно повређивање ватреним оружјем, у једном случају убодне ране главе, врата и торза, у два случаја комбиноване повреде убодно – резне ране и стрелне, а у четири случаја узрок смрти није класификован. Вештаци су указали да због одмаклих лешних промена и знатних недостатака меких ткива евентуално постојање убодно-резних рана код неких других случајева објективно није могло бити утврђено од стране обдуцената. И поред наведеног, првостепени суд изводи закључак супротан материјалним и другим доказима када наводи да се, и поред тако датих налаза и мишљења, не може извући закључак да четири лица "на рупи" и нису лишена живота ножем или каквим другим хладним оруђем, како то описују сведоци сарадници, а што је са становишта овога суда за сада неприхватљиво.

Осим изнетог, оптужени Ђорђе Шошић је у одбрани навео да је 19.11.1991.године из Вуковара заједно са њим отишао и Ивица Андрић, звани "Ђетић", да је његова ћерка Лидија Николић 20.11.1991.године славила рођендан коме је он био присутан, а првостепени суд је закључак о кривици овог оптуженог дао непроверавајући ове наводе из његове одбране, што ће представљати обавезу првостепеног суда у поновљеном поступку.

Основано се жалбом браниоца оптуженог Предрага Милојевића указује да су разлози првостепеног суда са стране 94 и 95 образложења пресуде неразумљиви и стога за сада неприхватљиви, указивањем да је овај оптужени "оверавао" евентуално преживеле заробљенике пуцањем из револвера, што представља битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11.ЗКП. Ово стога што је такво закључење и разлози првостепеног суда у супротности са материјалним доказима. Наиме, вештачењем је утврђено да су приликом обдукције на месту извршења пронађена 540 пројектила и четири шрапнела, пушчане и пиштољске чауре, али да нису нађене чауре револвера ни

муниција за револвер. Такође, пресуда не садржи разлоге ни о томе зашто је одбијен предлог више бранилаца да се списима предмета здруже претходно издвојени исказ Петковића дат у истрази 1.8.2003.године у својству сведока, који записник је издвојен променом његовог статуса у статус осумњиченог, што указује на постојање битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 2. , везано за члан 504 е. ЗКП, због чега ће првостепени суд у поновљеном поступку, у циљу утврђивања одлучних чињеница, поново размотрити овај предлог браниоца и у погледу свога става дати одговарајућу одлуку са потпуним и јасним разлозима.

Основано се у жалбама адв.Саве Штрбца, браниоца оптужених Предрага Милојевића и Милана Ланчужанина указује да су разлози о одлучним чињеницама дати на страни 130 став два образложења побијане пресуде директно противречни садржини исправе – правноснажне пресуде Жупанијског суда у Осијеку К. 1/94 у предмету осуђеног Ивице Вулетића, у коју пресуду је првостепени суд извршио увид, те управо стога починио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП. Наиме, из садржине поменуте пресуде Жупанијског суда у Осијеку и то не само тачке ц. изреке која се по опису и разлозима датим у образложењу те пресуде на страни 6 подудара са догађајима на Овчари, већ и тачке б. која се односи на догађај у Вуковарској болници, уз навођења имена лица Костић Борисава, званог "Лабрадор" и Јована Пешића, која имена се помињу и у ожалбеној пресуди, не произилази закључак до кога је дошао првостепени суд приликом доношења ожалбене пресуде у овоме предмету да "није реч о неком другом догађају", већ је могуће да је у питању исти догађај", тим пре што на подручју Вуковара није пронађена још нека масовна гробница. Поступајући на горе изнети начин, првостепени суд је неоправдано и без ваљаних разлога одбио предлог браниоца за саслушање сведока Ивице Вулетића, како би се његовим казивањем покушала разјаснити многа спорна питања. Зато ће првостепени суд у поновљеном поступку на одговарајући законом прописани начин прибавити исказ сведока Ивице Вулетића, који треба да обухвати његова сазнања о збивањима крајем новембра 1991.године у Вуковарској болници, на Овчари и Грабову.

Како је правноснажном пресудом Жупанијског суда у Вуковару К. 86/98 оптужени Горан Мугоша оглашен кривим и осуђен за истоврсно кривично дело, а из изреке те пресуде произилази да се могло радити о догађају и радњама које се оптуженом Горану Мугоши ствљају на терет сада побијаном пресудом, то се основано жалбом браниоца овог оптуженог указује да су разлози о правном значењу пресуђености за ово дело, које је првостепени суд навео на страни 134 став последњи образложења пресуде, потпуно нејасни, те је стога првостепени суд поступивши на тај начин починио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, због чега је пресуда и у односу на овог оптуженог морала бити укинута.

Најзад, основано се жалбом браниоца оптужене Наде Калабе, адвоката Мирослава Перковића, указује да пресуда не садржи ваљане разлоге о томе да је оптужена испред хангара лишила живота НН ратног заробљеника

пуцајући му из пиштоља у главу , што по налажењу овога суда садржи битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП. Ово стога што само сведок сарадник Спасоје Петковић сведочи о таквим радњама оптужене , говорећи да јој је тај заробљеник био пословни шеф, јер других очевидаца или других доказа у том смислу нема. Оптужена Нада Калаба је приликом суочења са сведоком сарадником Спасојем Петковићем тврдила да је управо он из хангара извео и убио једног колегу са посла, казујући да се он зове Јосип Батарело. Сведок Зоран Стаматовић и сведок сарадник Латинковић немају сазнања о таквим радњама оптужене, Стаматовић је говорио само о томе да је оптужена Нада Калаба једног заробљеника ударила ногом у цеваницу, док сведок Божо Латинковић у исказу наводи, поред осталог, да је само чуо да је ова оптужена убила једног цивила, дакле без ближег одређења када је, где и на који начин то урадила. Стога, исказ овога сведока није могао упутити првостепени суд на давање ваљаних разлога о прихватању исказа сведока сарадника Петковића и само на бази таквог његовог исказа уверења о доказаности радњи које се њој стављају на терет, дакле без довољно датих разлога у погледу ових одлучних чињеница, због чега је и у односу на њу првострепена пресуда морала бити укинута. И овом жалбом захтевано је да се обави вештачење стања здравља и с тим у вези утврђивање урачуњливости сведока сарадника Спасоја Петковића, о чему је претходно већ било речи, што ће суд у поновљеном поступку такође имати у виду.

У жалбама бранилаца се основано указује да су непотпуни, нејасни и неодређени разлози првостепеног суда са стране 133 образложења пресуде када је реч о умишљају оптужених, те ће првостепени суд у поновљеном поступку бити у обавези да у односу на сваког оптуженог да ваљане разлоге који не би могли бити доведени у сумњу.

Одлучујући о жалби Тужиоца за ратне злочине, Врховни суд Веће за ратне злочине налази да је иста, у односу на ослобађајући део првостепене пресуде, основана.

Разлози наведени у образложењу побијане пресуде (страна 137 став последњи и страна 138) о томе да нема доказа да су оптужени Љубоја Марко и Слободан Катић били на Грабову и учествовали у стрељању ратних зробијеника у супротности су да исказом сведока сарадника Спасоја Петковића, због чега пресуда садржи битне повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, а и чињенично стање је доведено у сумњу, па је морала бити укинута.

Основано се у жалби Тужиоца за ратне злочине наводи да је сведок сарадник Спасоје Петковић током целог поступка, у истрази и на главним претресима, тврдио да је јасно видео да су: оптужени Љубоја Марко у возилу марке "Пасат" заједно са оптуженима Ланчужанином, Милојевићем и Драговићем, а оптужени Слободан Катић у аутомобилу марке "Вектра" са оптуженим Вујановићем и извесним Сирета Дарком званом "Сићо", отишли за приколицом у којој су били ратни заробљеници на Грабово, где је вршено

стрелјање истих, те су се са тим истим људима са којима су и отишли (осим оптуженог Милојевића) вратили са Грабова на Овчару и да их је овај сведок видео, дакле, били су присутни испред хангара када су на том месту најпре оптужени Вујановић, а онда оптужени Драговић пред масом људи рекли: "порокали смо пичке усташке". Стога су за саа закључци првостепеног суда о томе да је овај сведок само видео оптужене да су колима отишли према Грабову без констатације да су се и вратили са Грабова, из чега извлачи закључак да се не зна да ли су Слободан Катић и Марко Љубоја тамо и отишли, супротни казивању поменутог сведока, па се за сада не може прихватити став суда о томе да нема доказа да су оптужени на Грабово уопште и стигли, што искључује могућност да су тамо могли да пуцају и лишавају живота заробљенике.

Како Тужилац за ратне злочине у жалби наводи да према исказу сведока сарадника Спасоја Петковића присутни оптужени Катић и Љубоје не реагују на речи Драговића у смислу негодовања, већ се све време не оглашавају, онда се не може за сада искључити могућност нити њиховог боравка на Грабову нити учешћа у стрелјању заробљеника на том месту, то су закључци првостепеног суда о недостатку доказа у овом погледу, за сада неприхватљиви.

При томе суд не верује оптуженом Слободану Катићу да на Овчари није био, о чему даје разлоге за то, па су наводи бранилаца оптужених у одговорима на жалбу тужиоца у овом погледу неосновани.

Стога је, по налажењу Врховног суда, било нужно поновно испитати и проверити исказе сведока сарадника Спасоја Петковића, оптужених Марка Љубоје и Слободана Катића, осталих оптужених и лица са којима су ови возилима отишли на Овчару.

Тек након тога суд ће бити у могућности да свестраном анализом њихових исказа како појединачно, тако и у међусобној повезаности, као и у повезаности са изјавом Предрага Драговића датом испред хангара, утврдити да ли су оптужени Слободан Катић и Марко Љубоја били на Грабову и учествовали у стрелјању ратних заробљеника или доказа за те њихове радње нема. Ово тим пре, што је пресуда и у односу на оптуженог Предрага Драговића укинута са потребом поновног испитивања ових истих околности и чињеица.

Имајући у виду све горе наведено, како у односу на осуђујући тако и у односу на ослобађајући део ожалбене пресуде, дакле уважавањем свих уложених жалби као основаних, првостепена пресуда је укинута у целости, уз налоге овога суда по којима ће првостепени суд бити у обавези да поступи. Тек после свега горе изнетог првостепени суд ће бити у могућности да, свестраном анализом сваког доказа појединачно и у њиховој међусобној вези као и у вези са наводима из одбрана оптужених, доследном применом одредаба из члана 361. став 7. ЗКП, донесе такве чињеничне и правне закључке који не би могли бити доведени у сумњу.

Како се оптужени Мирољуб Вујовић, Станко Вујановић, Милан Ланчужанин, Јовица Перић, Иван Атанасијевић, Предраг Мацарац, Милан Војновић, Предраг Милојевић, Вујо Златар, Ђорђе Шошић, Мирослав Ђанковић, Предраг Драговић и Нада Калаба, налазе у притвору, Врховни суд је поступајући у смислу члана 389. став 4. ЗКП нашао да и даље стоје разлози по основу члана 142. став 2. тачка 5. ЗКП за продужење притвора према овим оптуженим . Ово стога, што стоји основана сумња да су ови оптужени извршили кривично дело ратни злочин против ратних заробљеника из члана 144. КЗ СРЈ у вези члана 22. КЗ СРЈ, за које дело је законом прописана казна затвора преко 10 година, при чему начин извршења кривичног дела како је то представљено оптужницом и тешке околности под којима је оптужницом представљено извршење тих дела повезаним деловањем ових оптужених, посебно имајући у виду велики број лица која су том приликом лишена живота, указују на оправданост и правилност законског основа по коме је притвор према њима продужен, с тим што ће првостпени суд у дјелу току поступка имати у виду одредбе из члана 146. ЗКП.

На бази свега изнетог, Врховни суд Србије, Веће за ратне злочине, одлучило је као у изреци овога решења у смислу члана 389. став 1. ЗКП.

Записничар,
Свјетлана Николић,с.р.

Председник већа,
судија,
Јанко Лазаревић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ канцеларије
Милоша Војводић

сђ

